

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/49/ES

2014 m. balandžio 16 d.

dėl indėlių garantijų sistemų

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB ⁽³⁾ buvo iš esmės pakeista ⁽⁴⁾. Kadangi reikalingi tolesni pakeitimai, siekiant aiškumo tą direktyvą reikėtų išdėstyti nauja redakcija;
- (2) kad kredito įstaigoms būtų lengviau pradėti ir vykdyti veiklą, būtina panaikinti tam tikrus valstybių narių įstatymų skirtumus, susijusius su toms kredito įstaigoms taikomomis indėlių garantijų sistemų (toliau – IGS) taisyklėmis;
- (3) ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu ši direktyva yra esminė priemonė siekiant sukurti vidaus rinką kredito įstaigų srityje; ja kartu didinamas bankų sistemos stabilumas ir indėlininkų apsauga. Atsižvelgiant į išlaidas, kurias patiria visa ekonomika kredito įstaigai nevykdant įsipareigojimų, ir į neigiamą tokio įsipareigojimų nevykdymo poveikį finansų stabilumui ir indėlininkų pasitikėjimui, pageidautina ne tik numatyti kompensavimą indėlininkams, bet ir leisti valstybėms narėms veikti pakankamai lanksčiai, kad IGS galėtų įgyvendinti priemones siekiant sumažinti būsimų reikalavimų IGS tikimybę. Tos priemonės turėtų visuomet atitikti valstybės pagalbos taisykles;
- (4) siekiant atsižvelgti į vis didesnę integraciją vidaus rinkoje, turėtų būti galima sujungti įvairių valstybių narių IGS arba savanoriškai sukurti atskiras tarpvalstybines sistemas. Valstybės narės turėtų užtikrinti naujų bei esamų IGS pakankamą stabilumą ir subalansuotą sudėtį. Turėtų būti vengiama neigiamo poveikio finansiniam stabilumui, pavyzdžiui, kai į tarpvalstybinę IGS perkeliama tik didelė rizika kredito įstaigos;

⁽¹⁾ OL C 99, 2011 3 31, p. 1.

⁽²⁾ 2012 m. vasario 16 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 249 E, 2013 8 30, p. 81) ir 2014 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimas, priimtas per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994 5 31, p. 5).

⁽⁴⁾ Žr. III priedą.

- (5) Direktyvoje 94/19/EB reikalaujama, kad Komisija, jei reikia, pateiktų pasiūlymus iš dalies keisti tą direktyvą. Ši direktyva apima IGS finansavimo mechanizmų suderinimą, rizika pagrįstų įnašų nustatymą ir produktų bei indėlininkų, kuriems taikoma direktyva, apimties suderinimą;
- (6) Direktyva 94/19/EB pagrįsta minimalaus suderinimo principu. Todėl Sąjungoje šiuo metu veikia daug labai skirtingomis ypatybėmis pasižyminčių IGS. Šioje direktyvoje išdėstytais bendrais reikalavimais indėlininkams turėtų būti suteikiamas vienodas apsaugos lygis visoje Sąjungoje, kartu užtikrinant tą patį IGS stabilumo lygį. Tuo pačiu metu šie bendri reikalavimai yra itin svarbūs siekiant pašalinti rinkos iškraipymus. Todėl ši direktyva padės baigti kurti vidaus rinką;
- (7) priėmus šią direktyvą, dėl išplėtos ir aiškesnės draudimo taikymo srities, trumpesnių grąžinimo terminų, geresnio informavimo ir griežtų finansavimo reikalavimų indėlininkai naudosis daug didesnėmis galimybėmis naudotis IGS. Dėl to padidės vartotojų pasitikėjimas finansiniu stabilumu visoje vidaus rinkoje;
- (8) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų IGS būtų įdiegta patikima valdymo praktika ir kad sistemos teiktų metines savo veiklos ataskaitas;
- (9) nemokios kredito įstaigos uždarymo atveju visų filialų, esančių ne toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra pagrindinė kredito įstaigos buveinė, indėlininkus turėtų apsaugoti ta pati IGS, kuri apsaugo kitus kredito įstaigos indėlininkus;
- (10) šia direktyva valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma į jos taikymo sritį įtraukti kredito įstaigų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kurioms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 2 straipsnio 5 dalį ta direktyva netaikoma. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nuspręsti, kad šios direktyvos tikslu centrinė įstaiga ir visos tos centrinės įstaigos kontroliuojamos kredito įstaigos būtų laikomos viena kredito įstaiga;
- (11) iš esmės šia direktyva reikalaujama, kad kiekviena kredito įstaiga dalyvautų IGS. Valstybė narė, leidžianti savo teritorijoje steigti kredito įstaigas, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialus, turėtų nuspręsti, kaip jiems taikyti šią direktyvą, ir turėtų atsižvelgti į poreikį apsaugoti indėlininkus ir išlaikyti finansų sistemos vientisumą. Tokių filialų indėlininkai turėtų būti gerai informuoti apie jiems taikomą garantijų tvarką;
- (12) reikėtų pripažinti, kad yra institucinių užtikrinimo sistemų (IUS), kurios apsaugo pačią kredito įstaigą ir visų pirma užtikrina jos likvidumą ir mokumą. Kai tokia sistema veikia atskirai nuo IGS, nustatant jos narių įnašus į IGS reikėtų atsižvelgti į jos papildomą apsaugos funkciją. Suderinta draudimo suma neturėtų daryti poveikio sistemoms, kurios apsaugo pačią kredito įstaigą, nebent jos grąžina indėlius indėlininkams;
- (13) visos kredito įstaigos turėtų priklausyti pagal šią direktyvą pripažintai IGS, taip užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį ir vienodas kredito įstaigų veiklos sąlygas ir užkertant kelią reguliuojamajam arbitražui. IGS turėtų bet kuriuo metu galėti suteikti tą apsaugą;
- (14) pagrindinė IGS užduotis yra apsaugoti indėlininkus nuo kredito įstaigos nemokumo pasekmių. IGS turėtų galėti suteikti šią apsaugą įvairiais būdais. IGS turėtų būti visų pirma naudojama siekiant grąžinti indėlius indėlininkams pagal šią direktyvą („kasos“ funkcija);

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (15) IGS taip pat turėtų padėti finansuoti kredito įstaigų pertvarkymą vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2014/59/ES ⁽¹⁾;
- (16) kai leidžiama pagal nacionalinę teisę, IGS taip pat turėtų turėti galimybę vykdyti ne vien kompensavimo funkciją, bet turimus finansinius išteklius panaudoti siekiant išvengti kredito įstaigos išpareigojimų nevykdymo, kad būtų išvengta kompensavimo indėlininkams išlaidų ir kito neigiamo poveikio. Tačiau tas priemonės reikėtų vykdyti aiškiai apibrėžtoje sistemoje ir bet kuriuo atveju laikantis valstybės pagalbos taisyklių. IGS turėtų, *inter alia*, veikti tinkamos tokių priemonių atrankos ir įgyvendinimo bei susijusios rizikos stebėjimo sistemos ir procedūros. Tokių priemonių įgyvendinimas turėtų būti susietas su kredito įstaigai keliamomis sąlygomis, kurios apimtų bent jau IGS turimas griežtesnės rizikos stebėsenos ir išsamesnio tikrinimo teises. Priemonių, kurių imtasi siekiant užkirsti kelią kredito įstaigos išpareigojimų nevykdymui, išlaidos neturėtų viršyti išlaidų, atitinkamos IGS teisės aktų nustatytiems arba sutartiniais įgaliojimams, susijusiems su apdraustųjų indėlių apsaugojimu kredito įstaigoje arba pačios įstaigos apsaugojimu, įvykdyti;
- (17) IGS taip pat turėtų turėti galimybę veikti kaip IUS. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų galėti pripažinti IUS, kaip IGS, jei jos atitinka visus šioje direktyvoje nustatytus kriterijus;
- (18) ši direktyva neturėtų būti taikoma sutartinėms sistemoms ar IUS, kurios nėra oficialiai pripažintos IGS, išskyrus ribotus reikalavimus reklamai ir indėlininkų informavimui kredito įstaigos pašalinimo arba jo pasitraukimo iš sistemos atveju. Bet kuriuo atveju sutartinėms sistemoms ir IUS toliau taikomos valstybės pagalbos taisyklės;
- (19) per pastarojo meto finansų krizę nekoordinuotai didinant draudimo sumas visoje Sąjungoje kai kuriais atvejais indėlininkai pervedė pinigus į kredito įstaigas tose šalyse, kuriose indėlių garantijos buvo didesnės. Dėl tokio nekoordinuoto didinimo sumažėjo kredito įstaigų likvidumas nepalankiausiomis sąlygomis. Kai padėtis stabilizavosi, įmanoma, kad dėl skirtingų draudimo sumų indėlininkai gali būti skatinami rinktis didžiausią indėlių apsaugą, o ne jiems geriausiai tinkančią indėlių rūšį. Įmanoma, kad dėl tokių skirtingų draudimo sumų vidaus rinkoje gali būti iškraipyta konkurencija. Todėl būtina visose pripažintose IGS užtikrinti suderintą indėlių apsaugos lygį, nepriklausomai nuo to, kur Sąjungoje laikomi šie indėliai. Tačiau ribotą laiką turėtų būti įmanoma, kad tam tikri indėliai dėl asmeninės indėlininkų padėties būtų apdraudžiami didesne suma;
- (20) visiems indėlininkams turėtų būti taikomos tos pačios draudimo sumos, neatsižvelgiant į tai, ar valstybės narės valiuta yra euro. Valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, turėtų turėti galimybę suapvalinti perskaiciuotas sumas, nemažindamos lygiavertės indėlininkų apsaugos;
- (21) viena vertus, norint apsaugoti vartotojus ir išlaikyti finansų sistemos stabilumą, šioje direktyvoje nustatyta draudimo suma turėtų būti tokia, kad neliktų pernelyg daug neapsaugotų indėlių. Kita vertus, turėtų būti atsižvelgiama į IGS finansavimo išlaidas. Todėl racionalu nustatyti suderintą 100 000 EUR draudimo sumą;
- (22) šioje direktyvoje išlaikomas suderinto dydžio vienam indėlininkui, o ne vienam indėliui, principas. Dėl šios priežasties reikėtų atsižvelgti į indėlius, priklausančius indėlininkams, kurie nenurodyti kaip sąskaitos turėtojai arba kurie nėra vieninteliai sąskaitos turėtojai. Dydis turėtų būti taikomas kiekvienam indėlininkui, kuris gali būti nustatytas. Principas, pagal kurį dydis taikomas kiekvienam indėlininkui, kuris gali būti nustatytas, neturėtų būti taikomas kolektyvinio investavimo subjektams, kuriems taikomos specialios apsaugos taisyklės, netaikomos tokiems indėliams;
- (23) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB ⁽²⁾ nustatė 100 000 EUR fiksuotą draudimo sumą, dėl kurios kai kurios valstybės narės turėjo sumažinti savo draudimo sumą, rizikuodamos, kad sumažės indėlininkų pasitikėjimas. Nors suderinimas yra būtinas siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ir finansinį stabilumą vidaus rinkoje, reikėtų atsižvelgti ir į sumažėjusio indėlininkų pasitikėjimo riziką. Todėl valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė laikinai taikyti didesnę draudimo sumą, jei prieš taikant Direktyvą 2009/14/EB jos buvo nustačiusios

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 190).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL L 68, 2009 3 13, p. 3).

didesnę nei suderinta suma draudimo sumą. Tokios didesnės draudimo sumos taikymo laikas ir apimtis turėtų būti apribota, o atitinkamos valstybės narės turėtų proporcingai pakoreguoti tikslinį finansavimo lygį ir į jų IGS mokamus įnašus. Atsižvelgiant į tai, kad tuo atveju, kai draudimo suma yra neribojama, neįmanoma pakoreguoti tikslinio lygio, tikslinga minėtą galimybę taikyti tik toms valstybėms narėms, kurios 2008 m. sausio 1 d. taikė nuo 100 000 iki 300 000 EUR draudimo sumą. Siekiant sumažinti skirtingų draudimo sumų poveikį ir atsižvelgiant į tai, kad Komisija ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. peržiūrės šios direktyvos įgyvendinimą, tikslinga leisti šią galimybę taikyti iki tos datos;

- (24) IGS indėlininko įsipareigojimus ir jo reikalavimus grąžinti indėlius turėtų būti leidžiama tarpusavyje įskaityti tik tuo atveju, jei šių įsipareigojimų terminas sueina tą dieną, nuo kurios indėliai tapo negrąžinami, arba anksčiau. Toks įskaitymas neturėtų kliudyti IGS gebėjimui grąžinti indėlius per šioje direktyvoje nustatytą terminą. Valstybėms narėms neturėtų būti kliudoma imtis atitinkamų priemonių, susijusių su IGS teisėmis kredito įstaigos likvidavimo arba reorganizavimo procedūros atveju;
- (25) turėtų būti galima į indėlių išmokėjimą neįtraukti tų indėlių, kurių lėšomis pagal nacionalinę teisę indėlininkas nedisponuoja, kadangi indėlininkas ir kredito įstaiga yra sutartimi susitarę, kad indėlis bus naudojamas tik paskolai, paimtai privačiam nekilnojamajam turtui įsigyti, apmokėti. Turėtų būti atliktas tokių indėlių ir neapmokėtos paskolos sumos įskaitymas;
- (26) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad dėl tam tikrų sandorių atsiradę indėliai arba tam tikros socialinės ar kitos paskirties indėliai atitinkamu laikotarpiu būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma. Valstybės narės turėtų nuspręsti, kokia bus laikina maksimali tokių indėlių draudimo suma; priimdamos šį sprendimą, jos turėtų atsižvelgti į indėlininkų apsaugos svarbą ir gyvenimo sąlygas valstybėse narėse. Visais tokiais atvejais turėtų būti laikomasi valstybės pagalbos taisyklių;
- (27) būtina suderinti IGS finansavimo metodus. Viena vertus, IGS finansavimo išlaidas iš esmės turėtų padengti pačios kredito įstaigos, o kita vertus, IGS finansavimo pajėgumas turėtų būti proporcingas jų įsipareigojimams. Siekiant užtikrinti, kad indėlininkai visose valstybėse narėse galėtų naudotis vienodai aukšto lygio apsauga, IGS finansavimą reikėtų suderinti aukštu lygiu, visoms IGS nustatant vienodą *ex ante* tikslinį finansavimo lygį;
- (28) vis dėlto tam tikromis aplinkybėmis kredito įstaigos gali veikti labai centruotoje rinkoje, kurioje dauguma kredito įstaigų yra tokio dydžio ir viena su kita taip tarpiai susijusios, kad nėra tikėtina, jog jos būtų likviduotos pagal įprastą nemokumo procedūrą, nesukeliant pavojaus finansiniam stabilumui, ir todėl labiau tikėtina, kad joms būtų taikoma nustatyto pertvarkymo procedūra. Tokiomis aplinkybėmis sistemoms galėtų būti taikomas mažesnis tikslinis lygis;
- (29) laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB⁽¹⁾, elektroniniai pinigai ir mainais už elektroninius pinigus gautos lėšos neturėtų būti laikomos indėliais ir todėl joms neturėtų būti taikoma ši direktyva;
- (30) siekiant indėlių apsaugą apriboti tiek, kiek būtina siekiant indėlininkams užtikrinti teisinį tikrumą bei skaidrumą ir išvengti investavimo rizikos perkėlimo IGS, į draudimo taikymo sritį neturėtų būti įtrauktos finansinės priemonės, išskyrus esamus taupymo produktus, kurie patvirtinti indėlio sertifikatu, išduotu įvardytam asmeniui;
- (31) tam tikri indėlininkai neturėtų būti laikomi atitinkančiais indėlių apsaugos reikalavimus, visų pirma viešosios valdžios institucijos arba kitos finansų įstaigos. Palyginti su visais kitais indėlininkais, jų skaičius ribotas, todėl kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atveju poveikis finansiniam stabilumui būtų minimalus. Valdžios institucijoms taip pat gerokai lengviau gauti kreditą negu piliečiams. Tačiau valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kad vietos valdžios institucijų, kurių metinis biudžetas nėra didesnis nei 500 000 EUR, indėliai būtų apdrausti. Ne finansų įmonėms garantijų sistema iš esmės turėtų būti taikoma, neatsižvelgiant į jų dydį;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

- (32) indėlininkams, kurių veikla apima pinigų plovimą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 ar 3 dalyse, turėtų būti netaikomas grąžinimas iš IGS;
- (33) kredito įstaigų dalyvavimo IGS išlaidos nepalyginamos su išlaidoms, kurias sukeltų masinis indėlių atsiėmimas ne tik iš sunkumus patiriančios kredito įstaigos, bet ir iš įprastai veikiančių įstaigų, jeigu indėlininkai prarastų pasitikėjimą bankų sistemos patikimumu;
- (34) būtina, kad IGS turimi finansiniai ištekliai būtų tam tikro tikslinio lygio ir kad būtų galima rinkti specialius įnašus. Bet kuriuo atveju IGS turėtų turėti atitinkamas alternatyvaus finansavimo struktūras, kad galėtų gauti trumpalaikį finansavimą joms pateiktiems reikalavimams patenkinti. Turėtų būti galimybė, kad IGS turimi finansiniai ištekliai apimtų grynuosius pinigus, indėlius, mokėjimo įsipareigojimus ir mažos rizikos turtą, kuris galėtų būti greitai paverstas grynaisiais pinigais. Nustatant įnašus į IGS, reikėtų tinkamai atsižvelgti į verslo ciklą, indėlių priėmimo sektoriaus stabilumą ir esamus IGS įsipareigojimus;
- (35) IGS turėtų investuoti į mažos rizikos turtą;
- (36) įnašai į IGS turėtų būti grindžiami apdraustųjų indėlių suma ir atitinkamo nario patiriamos rizikos laipsniu. Taip būtų galima atsižvelgti į atskirų kredito įstaigų rizikos pobūdį, įskaitant skirtingus jų verslo modelius. Tai taip pat leistų sąžiningai apskaičiuoti įnašus, taip pat skatinti juos veikti pagal mažiau rizikingą verslo modelį. Siekiant pritaikyti įnašus prie rinkos aplinkybių ir rizikos pobūdžio, IGS turėtų turėti galimybę naudoti savo rizika grindžiamus metodus. Siekiant atsižvelgti į itin mažos rizikos sektorius, kurie reglamentuojami pagal nacionalinę teisę, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti atitinkamai sumažinti įnašus, kartu laikantis tikslinio kiekvienos IGS lygio. Bet kuriuo atveju apskaičiavimo metodus turėtų patvirtinti kompetentingos valdžios institucijos. Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾, turėtų parengti gaires, nustatančias įnašų apskaičiavimo metodus;
- (37) indėlių apsauga yra esminis elementas baigiant kurti vidaus rinką, taip pat būtinas kredito įstaigų priežiūros sistemos papildymas, kadangi ja užtikrinamas visų atitinkamoje finansų rinkoje veikiančių įstaigų solidarumas tuo atveju, jei kuri nors iš jų nebevykdytų įsipareigojimų. Todėl valstybės narės turėtų galėti leisti IGS savanoriškai skolinti viena kitai pinigus;
- (38) esami indėlių grąžinimo terminai neatitinka būtinybės išlaikyti indėlininkų pasitikėjimą ir netenkina jų poreikių. Todėl indėlių grąžinimo terminą reikėtų sutrumpinti iki septynių darbo dienų;
- (39) vis dėlto daugeliu atvejų dar nėra numatyta reikiamų skubaus indėlių grąžinimo procedūrų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė indėlių grąžinimo terminą palaipsniui sutrumpinti iki septynių darbo dienų taikant pereinamąjį laikotarpį. Šioje direktyvoje nustatytas maksimalus indėlių grąžinimo terminas neturėtų užkirsti kelio IGS indėlininkams grąžinti indėlius anksčiau. Siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atveju pereinamuoju laikotarpiu jos indėlininkai nepatirtų finansinių sunkumų, indėlininkai turėtų turėti galimybę pateikę prašymą įgyti teisę naudotis atitinkama savo apdraustųjų indėlių suma, kad padengtų savo pragyvenimo išlaidas. Tokia teisė turėtų būti suteikiama tik remiantis kredito įstaigos pateiktais duomenimis. Atsižvelgiant į skirtingas pragyvenimo išlaidas valstybėse narėse, tą sumą turėtų nustatyti valstybės narės;
- (40) nustatant indėliams grąžinti būtiną laikotarpį turėtų būti atsižvelgiama į atvejus, kai sistemos turi sunkumų nustatydamos grąžinamą sumą ir indėlininko teises, ypač jei indėliai yra susiję su gyvenamojo būsto sandoriais ar tam tikrais gyvenimo įvykiais, jei indėlininkas neturi absoliučios teisės į sąskaitose esančias sumas, jei indėlis yra teisinio ginčo objektas ar jei esama konkuruojančių reikalavimų į sąskaitoje esamas sumas arba jeigu indėliui taikomos nacionalinių Vyriausybių ar tarptautinių įstaigų nustatytos ekonominės sankcijos;

⁽¹⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (41) siekiant užtikrinti indėlių grąžinimą, IGS turėtų turėti teisę perimti indėlininkų, kuriems indėliai grąžinti, teises įsipareigojimų nevykdančios kredito įstaigos atžvilgiu. Siekiant IGS suteikti galimybę pasinaudoti jos perimtomis teisėmis iki datos, kurią šios teisės turi būti užregistruotos nemokumo procedūroje, valstybės narės turėtų turėti galimybę apriboti laikotarpį, per kurį indėlininkai, kurių indėliai nebuvo grąžinti arba nebuvo pripažinti iki indėlių grąžinimo termino, gali reikalauti grąžinti jų indėlius;
- (42) IGS valstybėse narėse, kuriose kredito įstaiga turi įsteigusi filialų, turėtų informuoti indėlininkus ir grąžinti jiems indėlius valstybės narės, kurioje kredito įstaigai išduotas veiklos leidimas, IGS vardu. Būtinoms apsaugos priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad indėlininkams indėlius grąžinanti IGS iš buveinės IGS iki tokio indėlių grąžinimo gautų būtinus finansinius išteklius ir nurodymus. IGS, kurioms tai gali būti aktualu, turėtų iš anksto sudaryti susitarimus, kad būtų lengviau atlikti šias užduotis;
- (43) informacija yra esminis indėlininkų apsaugos elementas. Todėl indėlininkai turėtų būti informuojami apie jų draudimo sumą ir atsakingą IGS sąskaitų išrašuose. Būsimiems indėlininkams turėtų būti pateikiama tokia pati informacija standartizuotu informacijos dokumentu, kurio gavimą jų turėtų būti paprašyta patvirtinti. Tokios informacijos turinys visiems indėlininkams turėtų būti vienodas. Nereglamentuojamas nuorodų į draudimo sumą bei IGS taikymo sritį naudojimas reklamoje galėtų turėti įtakos bankų sistemos stabilumui arba indėlininkų pasitikėjimui. Todėl reklamoje nuorodos į IGS turėtų būti tik trumpi faktiniai pareiškimai;
- (44) pagal šią direktyvą tvarkant asmens duomenis taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB⁽¹⁾. IGS ir atitinkamos valdžios institucijos su atskirais indėliais susijusius duomenis turėtų tvarkyti itin atsargiai ir turėtų užtikrinti tą direktyvą atitinkančius aukštus duomenų apsaugos standartus;
- (45) šios direktyvos poveikis neturėtų būti toks, kad įsipareigojimus indėlininkams turės prisiimti valstybės narės ar jų atitinkamos valdžios institucijos; tačiau jos turi būti užtikrinusios, kad yra įdiegtos ir oficialiai pripažintos viena ar daugiau sistemų, numatančių garantijas indėliams ar pačioms kredito įstaigoms ir užtikrinančių kompensavimą arba indėlininkų apsaugą šioje direktyvoje numatytais sąlygomis;
- (46) Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, EBI suteiktos tam tikros su Direktyva 94/19/EB susijusios užduotys;
- (47) atsižvelgdama į valstybių narių atliekamą IGS priežiūrą, EBI turėtų padėti siekti tikslo – sudaryti geresnes sąlygas kredito įstaigoms pradėti ir vykdyti jų veiklą kartu užtikrinant veiksmingą indėlininkų apsaugą ir kuo labiau sumažinant mokesčių mokėtojų patiriamą riziką. Siekiant vykdyti šioje direktyvoje numatytą EBI ir paskirtų valdžios institucijų bendradarbiavimo reikalavimą, valstybės narės turėtų informuoti Komisiją ir EBI apie savo paskirtų valdžios institucijų tapatybę;
- (48) siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir tinkamą indėlininkų apsaugą visoje Sąjungoje, reikia nustatyti finansinių paslaugų srities gaires. Tokios gairės turėtų būti teikiamos siekiant tiksliai apibrėžti rizika pagrįstų įnašų apskaičiavimo metodą;
- (49) siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvų IGS veikimą ir tinkamai atsižvelgti į jų padėtį skirtingose valstybėse narėse, EBI turėtų turėti galimybę spręsti jų nesutarimus, o jos sprendimas turėtų būti privalomas;
- (50) atsižvelgiant į su IGS susijusios administracinės praktikos skirtumus valstybėse narėse, valstybės narės turėtų turėti galimybę laisvai nuspręsti, kuri valdžios institucija nustato, kad indėliai tapo negrąžinami;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (51) kompetentingos valdžios institucijos, paskirtos valdžios institucijos, pertvarkymo institucijos, atitinkamos administracinės valdžios institucijos ir IGS turėtų tarpusavyje bendradarbiauti ir naudotis savo įgaliojimais pagal šią direktyvą. Jos turėtų pradėti bendradarbiauti iš anksto rengiant ir įgyvendinant pertvarkymo priemones, siekiant nustatyti IGS išsipareigojimų sumą, kai kredito įstaigų pertvarkymui finansuoti naudojami finansiniai ištekliai;
- (52) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, siekiant koreguoti šioje direktyvoje numatytą draudimo sumą indėlininkui už visus jo indėlius atsižvelgiant į infliaciją Sąjungoje, remiantis vartotojų kainų indekso pokyčiais. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (53) pagal Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (54) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. suderinti IGS veikimo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti, o jo geriau galima siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (55) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų būti taikoma tik toms nuostatomis, kuriomis daromi esminiai ankstesnės direktyvos pakeitimai. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla pagal ankstesnes direktyvas;
- (56) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, nustatytais II priede,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos su indėlių garantijų sistemų (toliau – IGS) sukūrimu ir veikimu susijusios taisyklės ir procedūros.
2. Ši direktyva taikoma:
 - a) teisės aktų nustatytoms IGS;
 - b) sutartinėms IGS, kurios yra oficialiai pripažintos kaip IGS pagal 4 straipsnio 2 dalį;
 - c) institucinėms užtikrinimo sistemoms, kurios yra oficialiai pripažintos kaip IGS pagal 4 straipsnio 2 dalį;
 - d) kredito įstaigoms, dalyvaujančioms šios dalies a, b ir c punktuose nurodytose sistemose.

⁽¹⁾ 2011 m. rugsėjo 28 d. bendras valstybių narių ir Komisijos politinis pareiškimas dėl aiškinamųjų dokumentų (OL C 369, 2011 12 17, p. 14).

3. Nedarant poveikio 16 straipsnio 5 ir 7 dalims, ši direktyva netaikoma šioms sistemoms:
- a) sutartinėms sistemoms, kurios nėra oficialiai pripažintos kaip IGS, įskaitant sistemas, kuriomis, be 6 straipsnio 1 dalyje numatytos draudimo sumos, užtikrinama papildoma apsauga;
 - b) institucinėms užtikrinimo sistemoms (toliau – IUS), kurios nėra oficialiai pripažintos kaip IGS.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos sistemos turėtų pakankamus finansinius išteklius arba tinkamas finansavimo struktūras jų įsipareigojimams įvykdyti.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:
- 1) indėlių garantijų sistemos ar IGS – 1 straipsnio 2 dalies a, b ar c punkte nurodytos sistemos;
 - 2) institucinės užtikrinimo sistemos arba IUS – institucinės užtikrinimo sistemos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;
 - 3) indėlis – kredito likutis, atsiradęs dėl sąskaitoje paliktų lėšų arba dėl laikinų situacijų, susidariusių dėl įprastų bankinių sandorių, kurių kredito įstaiga turi grąžinti pagal taikomas teisines nuostatas ir sutartines sąlygas, įskaitant terminuotuosius indėlius ir taupomuosius indėlius, tačiau neįskaitant kredito likučio, kai:
 - a) jo egzistavimas gali būti įrodytas tik Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 17 dalyje apibrėžta finansine priemone, išskyrus atvejus, kai tai yra taupymo produktas, patvirtintas indėlio sertifikatu, išduotu įvardytam asmeniui, ir jis egzistuoja valstybėje narėje 2014 m. liepos 2 d.;
 - b) jo pagrindinė suma nėra grąžinama nominaliąja verte;
 - c) jo pagrindinė suma grąžinama nominaliąja verte tik pagal kredito įstaigos ar trečiosios šalies suteiktą specialią garantiją ar susitarimą;
 - 4) reikalavimus atitinkantys indėliai – indėliai, kuriems netaikomos apsaugos išimtys pagal 5 straipsnį;
 - 5) apdraustieji indėliai – reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, kuri neviršija 6 straipsnyje nustatytos draudimo sumos;
 - 6) indėlininkas – indėlio savininkas arba, jei sąskaita bendra, kiekvienas indėlio bendrasavininkis;
 - 7) bendra sąskaita – dviejų ar daugiau asmenų vardu atidaryta sąskaita arba sąskaita, į kurią du ar daugiau asmenų turi teisių, kuriomis naudojamosi pagal vieno ar daugiau minėtų asmenų parašus;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

- 8) negražinamas indėlis – išmokėtinas indėlis, kurio kredito įstaiga neišmokėjo pagal jam taikomas teises ir sutartines sąlygas, kadangi:
 - a) atitinkamos administracinės institucijos nustatė, kad, jų nuomone, dėl su kredito įstaigos finansinėmis aplinkybėmis tiesiogiai susijusių priežasčių atitinkama kredito įstaiga tuo metu negali grąžinti indėlio ir įstaiga neturi galimybių tai padaryti artimiausiu metu, arba
 - b) teisminė institucija, atsižvelgdama į priežastis, kurios yra tiesiogiai susijusios su kredito įstaigos finansinėmis aplinkybėmis, priėmė sprendimą, kuriuo sustabdomos indėlininkų teisės reikšti reikalavimus kredito įstaigai;
- 9) kredito įstaiga – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įmonė;
- 10) filialas – teisiškai priklausoma kredito įstaigos dalis, kurios veiklos vieta yra valstybėje narėje ir kurioje tiesiogiai atliekamos visos ar kai kurios kredito įstaigų veiklai būdingos operacijos;
- 11) tikslinis lygis – turimų finansinių išteklių suma, kurią IGS turi pasiekti pagal 10 straipsnio 2 dalį, išreikšta jos narių apdraustųjų indėlių procentine dalimi;
- 12) turimi finansiniai ištekliai – grynieji pinigai, indėliai ir mažos rizikos turtas, kurį galima paversti grynaisiais pinigais per ne ilgesnį laikotarpį nei nurodytas 8 straipsnio 1 dalyje, ir mokėjimo įsipareigojimai, kurių vertė neviršija 10 straipsnio 3 dalyje nustatytos ribos;
- 13) mokėjimo įsipareigojimai – užstatu visiškai užtikrinti kredito įstaigos mokėjimo įsipareigojimai IGS atžvilgiu, su sąlyga, kad:
 - a) užstatą sudaro mažos rizikos turtas;
 - b) į užstatą neturi teisių jokios trečiosios šalys ir juo gali disponuoti IGS;
- 14) mažos rizikos turtas – pozicijos, nurodytos pirmoje ar antroje kategorijose, minimose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 336 straipsnio 1 lentelėje, ar kitas turtas, kurį kompetentinga arba paskirta valdžios institucija laiko tokiu pat saugiu ir likvidžiu;
- 15) buveinės valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte apibrėžta buveinės valstybė narė;
- 16) priimančioji valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte apibrėžta priimančioji valstybė narė;
- 17) kompetentinga valdžios institucija – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte apibrėžta nacionalinė kompetentinga institucija;
- 18) paskirta valdžios institucija – įstaiga, kuri administruoja IGS pagal šią direktyvą, arba, tuo atveju, kai IGS veiklą administruoja privatus subjektas, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama valstybė narė paskyrė vykdyti tos sistemos priežiūrą pagal šią direktyvą.

2. Kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, IGS administruojanti įstaiga arba tuo atveju, kai IGS veikimą administruoja privati įmonė, tos sistemos priežiūrą vykdanči viešoji valdžios institucija to reglamento tikslais laikoma kompetentinga valdžios institucija, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 2 dalyje.

3. Airijos ir Jungtinės Karalystės statybos draugijų akcijos, išskyrus kapitalo savybių turinčias akcijas, kurioms taikomas 5 straipsnio 1 dalies b punktas, yra laikomos indėliais.

3 straipsnis

Atitinkamos administracinės institucijos

1. 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunkčio tikslu valstybės narės nustato atitinkamą administracinę instituciją savo valstybėje narėje.
2. Kompetentingos valdžios institucijos, paskirtos valdžios institucijos, pertvarkymo institucijos ir atitinkamos administracinės institucijos tarpusavyje bendradarbiauja ir naudojami savo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Atitinkama administracinė valdžios institucija 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje nurodytą sprendimą priima kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias darbo dienas po to, kai pirmą kartą įsitikino, kad kredito įstaiga negražino mokėtinų indėlių.

4 straipsnis

Oficialus pripažinimas, narystė ir priežiūra

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos teritorijoje būtų įdiegta ir oficialiai pripažinta viena ar kelios IGS.

Tai nekliudo sujungti skirtingų valstybių narių sistemas arba steigti tarpvalstybines IGS. Tokias tarpvalstybines ar sujungtas IGS patvirtina atitinkamos valstybės narės, kuriose atitinkamos IGS yra įsteigtos.

2. Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta sutartinė sistema gali būti oficialiai pripažįstama kaip IGS, jei ji atitinka šią direktyvą.

IUS gali būti oficialiai pripažįstama IGS, jei ji atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus kriterijus ir šią direktyvą.

3. Kredito įstaiga, kuriai valstybėje narėje suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 8 straipsnį, negali priimti indėlių, jei ji nėra pagal šio straipsnio 1 dalį jos buveinės valstybėje narėje oficialiai pripažintos sistemos narė.

4. Jeigu kredito įstaiga nesilaiko savo, kaip IGS narės, įsipareigojimų, apie tai nedelsiant informuojamos kompetentingos valdžios institucijos, kurios, bendradarbiaudamos su IGS, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant, jei būtina, sankcijų taikymą, siekiant užtikrinti, kad kredito įstaiga vykdytų savo įsipareigojimus.

5. Jeigu priemonėmis, kurių imtasi pagal 4 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad kredito įstaiga laikytųsi įsipareigojimų, IGS pagal nacionalinę teisę ir gavusi aiškų kompetentingų valdžios institucijų sutikimą ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį gali įspėti kredito įstaigą apie ketinimą ją pašalinti iš IGS narių. IGS ir toliau pilnai draudžia indėlius, įneštus prieš baigiantis tam įspėjimo laikotarpiui. Jeigu, pasibaigus įspėjimo laikotarpiui, kredito įstaiga neįvykdo savo įsipareigojimų, ji pašalinama iš IGS.

6. Indėliai, laikomi kredito įstaigoje jos pašalinimo iš IGS narių dieną, ir toliau lieka apdrausti tos IGS.

7. Paskirtos valdžios institucijos nuolat vykdo 1 straipsnyje nurodytų IGS priežiūrą, kaip jos laikosi šios direktyvos.

Tarpvalstybinių IGS priežiūrą vykdo valstybių narių, kuriose leista vykdyti veiklą dalyvaujančioms kredito įstaigoms, paskirtų valdžios institucijų atstovai.

8. Valstybės narės užtikrina, kad IGS bet kuriuo metu jų prašymu gautų iš savo narių visą informaciją, būtiną tam, kad galėtų pasirengti grąžinti indėlius indėlininkams, įskaitant žymėjimą pagal 5 straipsnio 4 dalį.

9. IGS užtikrina su indėlininkų sąskaitomis susijusių duomenų konfidencialumą ir apsaugą. Tokie duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB.

10. Valstybės narės užtikrina, kad IGS atliktų savo sistemų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir būtų kuo greičiau informuojamos tuo atveju, jei kompetentingos valdžios institucijos kredito įstaigoje nustatytų problemų, dėl kurių IGS greičiausiai tektų imtis veiksmų.

Toks testavimas atliekamas bent kas trejus metus, o prireikus – dažniau. Pirmasis testavimas atliekamas ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d.

Kad patikrintų IGS atsparumą, remdamasi testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais EBI bent kas penkerius metus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 30 straipsnį atlieka tarpusavio vertinimus. IGS, kai jos keičiasi informacija su EBI, taikomi profesinės paslapties reikalavimai pagal to reglamento 70 straipsnį.

11. IGS savo sistemų testavimui nepalankiausiomis sąlygomis atlikti būtiną informaciją naudoja tik tam testavimui atlikti ir šią informaciją laiko ne ilgiau nei būtina šiuo tikslu.

12. Valstybės narės užtikrina, kad jų IGS taikytų patikimą ir skaidrią valdymo praktiką. IGS parengia metines savo veiklos ataskaitas.

5 straipsnis

Indėlių atitikimas reikalavimams

1. IGS vykdomas indėlių grąžinimas neapima:

a) laikantis šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalies, kitų kredito įstaigų savo vardu ir savo sąskaita padėtų indėlių;

b) „nuosavų lėšų“, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;

c) indėlių, atsirandančių dėl sandorių, dėl kurių priimtas nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnio 2 dalyje;

d) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte apibrėžtų finansų įstaigų indėlių;

e) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžtų investicinių įmonių indėlių;

f) indėlių, kurių turėtojas nebuvo nustatytas pagal Direktyvos 2005/60/EB 9 straipsnio 1 dalį, kai tie indėliai tapo negrąžinami;

- g) draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽¹⁾ 13 straipsnio 1–6 dalyse, indėlių;
- h) kolektyvinio investavimo subjektų indėlių;
- i) pensijų fondų indėlių;
- j) viešųjų valdžios institucijų indėlių;
- k) kredito įstaigos išleistų skolos vertybinių popierių ir išpareigojimų, susijusių su jos pačios akceptais ir paprastaisiais vekseliais.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali užtikrinti, kad neviršijant 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos draudimo sumos būtų įtraukti:

- a) mažųjų ir vidutinių įmonių asmeninio modelio pensijų sistemose ir profesinio modelio pensijų sistemose laikomi indėliai;
- b) vietos valdžios institucijų, kurių metinis biudžetas yra ne didesnis nei 500 000 EUR, indėliai.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad indėliams, kuriuos pagal nacionalinę teisę gali būti leista panaudoti tik paskolai, paimtai iš kredito įstaigos ar kitos įstaigos, kurioje yra indėlis, privačiam nekilnojamajam turtui įsigyti, sumokėti, netaikomas grąžinimas iš IGS.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos pažymėtų reikalavimus atitinkančius indėlius taip, kad tokius indėlius būtų galima iš karto nustatyti.

6 straipsnis

Draudimo suma

1. Valstybės narės užtikrina, kad indėliams tapus negrąžinamais, kiekvieno indėlininko susumuotiems indėliams taikoma draudimo suma būtų lygi 100 000 EUR.

2. Be 1 dalies reikalavimo, valstybės narės užtikrina, kad toliau nurodyti indėliai būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma bent tris mėnesius, bet ne ilgiau nei 12 mėnesių, nuo sumos įmokėjimo arba nuo momento, kada tokius indėlius galima teisiškai perduoti:

- a) indėliai, atsirandantys iš privataus gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto sandorių;
- b) indėliai, atitinkantys nacionalinėje teisėje nustatytus socialinius tikslus ir susiję su ypatingais indėlininko gyvenimo įvykiais, kaip antai santuoka, skyrybos, išėjimas į pensiją, atleidimas iš darbo, etatų mažinimas, neįgalumas ar mirtis;
- c) indėliai, atitinkantys nacionalinėje teisėje nustatytus tikslus ir grindžiami draudimo išmokomis ar kompensacijomis už nusikaltimais padarytą žalą ar neteisingą nuteisimą.

3. 1 ir 2 dalimis valstybėms narėms nekliudoma toliau taikyti ar įdiegti sistemų, kuriomis apsaugomi senatvės aprūpinimo produktai ir pensijos, jei tomis sistemomis ne tik apdraudžiami indėliai, bet ir siūlomas visapusiškas visų su tuo susijusių produktų ir situacijų draudimas.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

4. Valstybės narės užtikrina, kad indėliai būtų gražinami kuria nors iš šių valiutų:

- a) valstybės narės, kurioje yra IGS, valiuta;
- b) valstybės narės, kurios rezidentas yra sąskaitos turėtojas, valiuta;
- c) eurai;
- d) sąskaitos valiuta;
- e) valstybės narės, kurioje yra sąskaita, valiuta.

Indėlininkai informuojami apie valiutą, kuria gražinami indėliai.

Jei sąskaitos buvo laikomos kita valiuta nei ta, kuria išmokami indėliai, taikomas valiutos kursas, galiojęs tą dieną, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

5. Valstybės narės, kurios perskaičiuoja 1 dalyje nurodytą sumą savo nacionaline valiuta, perskaičiuodamos pirmiausia taiko 2015 m. liepos 3 d. galiojusį keitimo kursą.

Valstybės narės gali suapvalinti perskaičiuotas sumas, jei toks suapvalinimas neviršija 5 000 EUR.

Nedarant poveikio antrai pastraipai, valstybės narės kas penkerius metus patikslina kita valiuta perskaičiuotas draudimo sumas pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą. Jei įvyksta nenumatytų įvykių, pavyzdžiui, valiutos kurso svyravimai, valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, draudimo sumas patikslina anksčiau.

6. Komisija periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per penkerius metus, peržiūri 1 dalyje nurodytą sumą. Prireikus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl direktyvos siekiant patikslinti 1 dalyje nurodytą sumą, visų pirma atsižvelgiant į bankų sektoriaus pokyčius bei Sąjungos ekonominę ir monetarinę padėtį. Pirmoji peržiūra įvyksta ne anksčiau kaip 2020 m. liepos 3 d., nebent dėl nenumatytų aplinkybių peržiūrą reikėtų atlikti anksčiau.

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 18 straipsnį siekiant pritaikyti 6 dalyje nurodytą sumą bent kas penkerius metus, atsižvelgiant į infliaciją Sąjungoje ir remiantis suderinto vartotojų kainų indekso, kurį skelbia Komisija, pakeitimais, atsiradusiais po ankstesnio patikslinimo.

7 straipsnis

Gražintinos sumos nustatymas

1. 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta suma taikoma susumuotiems toje pačioje kredito įstaigoje laikomiems indėliams neatsižvelgiant į jų skaičių, valiutą ir laikymo Sąjungoje vietą.
2. Apskaičiuojant 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą, atsižvelgiama į kiekvienam indėlininkui priklausančią bendroje sąskaitoje esančio indėlio dalį.

Jeigu nėra specialių nuostatų, tokia sąskaita indėlininkams padalijama lygiomis dalimis.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, siekiant apskaičiuoti 6 straipsnio 1 dalyje numatytą sumą, sąskaitoje, kuria naudotis teisę turi vienas ar keli asmenys, kurie yra verslo partnerystės, asociacijos ar panašaus pobūdžio juridinio asmens teisių neturinčios grupės nariai, indėliai gali būti sumuojami ir laikomi vieno indėlininko indėliu.

3. Tais atvejais, kai indėlininkas neturi absoliučios teisės į sąskaitoje esančias sumas, garantija taikoma tam asmeniui, kuris turi absoliučią teisę, jeigu šis asmuo buvo arba gali būti nustatytas iki tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje nurodytą sprendimą arba teisminė institucija priima 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje nurodytą sprendimą. Kai absoliučią teisę turinčių asmenų yra keli, apskaičiuojant 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą atsižvelgiama į kiekvienam tokiam asmeniui priklausančią dalį pagal susitarimus, kuriais remiantis yra tvarkomos minėtos sumos.

4. Gražintinos sumos apskaičiavimo atskaitos data yra diena, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje. Apskaičiuojant gražintiną sumą, į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai neatsižvelgiama.

5. Valstybės narės gali nuspręsti, kad apskaičiuojant gražintiną sumą būtų atsižvelgiama į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai, jei šių įsipareigojimų terminas suėjo tą dieną, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje, arba iki tos dienos, tiek, kiek pagal teisės aktų nustatytas ar sutartines nuostatas, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigos ir indėlininko sutartis, yra numatyta įskaitymo galimybė.

Tuo atveju, jei apskaičiuojant gražintiną sumą atsižvelgiama į indėlininkų įsipareigojimus kredito įstaigai, kredito įstaiga indėlininkams apie tai praneša iki sutarties sudarymo.

6. Valstybės narės užtikrina, kad IGS galėtų bet kuriuo metu pareikalauti, kad kredito įstaigos informuotų jas apie kiekvieno indėlininko susumuotą reikalavimus atitinkančių indėlių sumą.

7. IGS grąžina palūkanas už indėlius, sukauptas, bet į sąskaitą neįskaitytas iki dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje. 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta suma neviršijama.

8. Valstybės narės gali nuspręsti, kad nacionalinėje teisėje apibrėžtą socialinį tikslą atitinkantys tam tikrų kategorijų indėliai, kurie yra garantuojami trečiosios šalies laikantis valstybės pagalbos taisyklių, nebūtų įtraukiami sumuojant to paties indėlininko toje pačioje kredito įstaigoje laikomus indėlius, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Tokiais atvejais trečiosios šalies garantija neturi viršyti 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos draudimo sumos.

9. Jei pagal nacionalinę teisę kredito įstaigoms leidžiama vykdyti veiklą naudojant skirtingus prekes ženklus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnyje, valstybė narė užtikrina, kad indėlininkai būtų aiškiai informuoti, kad kredito įstaiga vykdo veiklą naudodama skirtingus prekes ženklus ir kad šios direktyvos 6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyta draudimo suma taikoma susumuotiems indėlininko kredito įstaigoje laikomiems indėliams. Ta informacija įtraukiama į šios direktyvos 16 straipsnyje ir I priede nurodytą informaciją indėlininkams.

8 straipsnis

Gražinimas

1. IGS užtikrina, kad gražintina suma būtų gražinama per septynias darbo dienas nuo tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

⁽¹⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008 11 8, p. 25).

2. Tačiau valstybės narės gali pereinamuoju laikotarpiu iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatyti šiuos grąžinimo terminus:

- a) iki 20 darbo dienų iki 2018 m. gruodžio 31 d.;
- b) iki 15 darbo dienų nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.;
- c) iki 10 darbo dienų nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 7 straipsnio 3 dalyje nurodytiems indėliams būtų taikomas ilgesnis grąžinimo terminas, kuris negali būti ilgesnis nei trys mėnesiai nuo tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

4. Pereinamuoju laikotarpiu iki 2023 m. gruodžio 31 d., kai IGS negali grąžinti grąžintinos sumos per 7 darbo dienas, jos užtikrina, kad indėlininkai galėtų naudotis atitinkama savo apdraustųjų indėlių suma pragyvenimo išlaidoms padengti per 5 darbo dienas po prašymo pateikimo.

IGS suteikia galimybę naudotis pirmoje pastraipoje nurodyta atitinkama suma tik pagal IGS arba kredito įstaigos pateiktus duomenis.

Pirmoje pastraipoje nurodyta atitinkama suma išskaičiuojama iš 7 straipsnyje nurodytos grąžintinos sumos.

5. 1 ir 4 dalyse nurodytas grąžinimas gali būti atidėtas kai:

- a) nėra aišku, ar asmuo turi teisę gauti grąžinamą indėlį, arba dėl indėlio kyla teisinių ginčų;
- b) šalies Vyriausybė ar tarptautinės institucijos indėliui taiko ribojamąsias priemones;
- c) nukrypstant nuo šio straipsnio 9 dalies, per pastaruosius 24 mėnesius neatlikta su indėliu susijusių operacijų (sąskaita neaktyvi);
- d) manoma, kad grąžintina suma yra laikinai didelės sumos sąskaitoje, kaip apibrėžta 6 straipsnio 2 dalyje, dalis, arba
- e) grąžintiną sumą turi išmokėti priimančiosios valstybės IGS pagal 14 straipsnio 2 dalį.

6. Grąžintina suma grąžinama nereikalaujant pateikti prašymo IGS. Tuo tikslu, IGS paprašius, kredito įstaiga iš karto perduoda būtiną informaciją apie indėlius ir indėlininkus.

7. Visi IGS ir indėlininko susirašinėjimo dokumentai parengiami:

- a) oficialia Sąjungos institucijų kalba, kuria kredito įstaiga, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, susirašinėja su indėlininku, arba
- b) valstybės narės, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, valstybine kalba ar kalbomis.

Jei kredito įstaiga vykdo veiklą tiesiogiai kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialų, informacija pateikiama ta kalba, kurią indėlininkas pasirinko atidarant sąskaitą.

8. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, tais atvejais, kai indėlininkui ar bet kuriam kitam asmeniui, turinčiam teisę į sąskaitoje laikomas sumas ar suinteresuotam tokiomis sumomis, buvo pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo ar dėl veikos, susijusios su pinigų plovimu, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnio 2 dalyje, IGS gali sustabdyti bet koki su atitinkamu indėlininku susijusį mokėjimą iki tol, kol teismas priims sprendimą.

9. Gražinimas neatliekamas, jei per pastaruosius 24 mėnesius nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų ir indėlio vertė yra mažesnė už administracines išlaidas, kurias IGS patirtų dėl tokio gražinimo.

9 straipsnis

Reikalavimai IGS

1. Valstybės narės užtikrina, kad indėlininkų teisės į kompensaciją galėtų būti ieškinio IGS objektas.

2. Nedarant poveikio teisėms, kurias IGS gali turėti pagal nacionalinę teisę, DGS, kuri atlieka mokėjimus pagal garantijas nacionalinėje sistemoje, vykstant likvidavimo arba reorganizavimo procedūrai turi teisę perimti indėlininkų teises į sumą, kuri lygi indėlininkams išmokamoms sumoms. Tuo atveju, kai IGS atlieka mokėjimus pagal pertvarkymo procedūrą, įskaitant pertvarkymo priemonių taikymą arba naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais pagal 11 straipsnį, IGS turi teisę į reikalavimą iš atitinkamos kredito įstaigos gauti sumą, kuri lygi jos išmokamoms sumoms. Pagal nacionalinę teisę, kuria reglamentuojamos įprastos nemokumo procedūros, tas reikalavimas priskiriamas tai pačiai eilei kaip apdraustieji indėliai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/59/ES.

3. Valstybės narės gali apriboti laikotarpį, per kurį indėlininkai, kurių indėlių iki 8 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų terminų IGS negražino ar nepripažino, gali reikalauti grąžinti jų indėlius.

10 straipsnis

IGS finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad IGS turėtų tinkamas sistemas savo potencialiems įsipareigojimams nustatyti. IGS turimi finansiniai ištekliai turi būti proporcingi tems įsipareigojimams.

IGS turimi finansiniai ištekliai surenkami iš įnašų, kuriuos šių sistemų nariai turi mokėti bent kas metus. Tai netrukdo gauti papildomų lėšų iš kitų šaltinių.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. liepos 3 d. IGS turimi finansiniai ištekliai pasiektų bent 0,8 % jos narių apdraustųjų indėlių sumos tikslinį lygį.

Tais atvejais, kai finansavimo galimybės nesiekia tikslinio lygio, įnašų mokėjimas atnaujinamas bent iki tol, kol vėl bus pasiektas tikslinis lygis.

Jei po to, kai pirmą kartą pasiekiamas tikslinis lygis, turimi finansiniai ištekliai sumažėjo iki mažiau nei dviejų trečdalių tikslinio lygio, nustatomi tokio dydžio reguliarius įnašai, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Nustatant reguliarius įnašus tinkamai atsižvelgiama į verslo ciklo fazę ir poveikį, kurį procikliniai įnašai galėtų turėti nustatant metinius įnašus pagal šį straipsnį.

Valstybės narės gali ne daugiau kaip ketveriais metais pratęsti pradinį laikotarpį, nurodytą pirmoje pastraipoje, jeigu iš IGS išmokėta bendra išmokų suma viršija 0,8 % apdraustųjų indėlių.

3. Turimi finansiniai ištekliai, į kuriuos atsižvelgiama siekiant užtikrinti tikslinį lygį, gali apimti mokėjimo įsipareigojimus. Bendra mokėjimo įsipareigojimų dalis turi neviršyti 30 % bendros turimų finansinių išteklių, surinktų pagal šį straipsnį, sumos.

Kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas, EBI paskelbia gaires dėl mokėjimo įsipareigojimų.

4. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė, kad įvykdytų toje dalyje numatytus savo įsipareigojimus, turimus finansinius išteklius gali surinkti iš privalomų įnašų, kuriuos kredito įstaigos moka į esamas privalomų įnašų sistemas, valstybės narės įsteigtas savo teritorijoje siekiant padengti išlaidas, susijusias su sisteminė rizika, įsipareigojimų nevykdymu ir įstaigų pertvarkymu.

IGS turi teisę į sumą, lygią tokių įnašų sumai, bet neviršijančią šio straipsnio 2 dalyje nustatyto tiksulinio lygio; gavusi prašymą valstybė narė šią sumą nedelsdama suteikia toms IGS naudoti išimtinai 11 straipsnyje nustatytais tikslais.

IGS turi teisę į tą sumą tik tuo atveju, jei, kompetentingos valdžios institucijos nuomone, jos negali surinkti specialių įnašų iš savo narių ir IGS tą sumą turi grąžinti iš savo narių įnašų pagal 10 straipsnio 1 ir 2 dalis.

5. Nustatant tikslinį lygį, įnašai pertvarkymo finansavimo struktūroms pagal Direktyvos 2014/59/ES VII antraštinę dalį, įskaitant turimus finansinius išteklius, į kuriuos turi būti atsižvelgiama siekiant užtikrinti pertvarkymo finansavimo struktūrų tikslinį lygį pagal Direktyvos (ES) 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalį, neįskaičiuojami.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės, tinkamai pagrįstais atvejais ir patvirtinus Komisijai, gali leisti taikyti žemesnį nei 1 dalyje nustatytas mažiausią tikslinį lygį, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) sumažinimas grindžiamas prielaida, jog yra mažai tikėtina, kad reikšminga turimų finansinių išteklių dalis bus panaudota apdraustiems indėlininkams apsaugoti skirtoms priemonėms, išskyrus 11 straipsnio 2 ir 6 dalyse nustatytas priemones, ir
- b) bankų sektorius, kuriame veikia IGS dalyvaujančios kredito įstaigos, yra labai koncentruotas ir jame didelę dalį turto valdo nedidelis skaičius konsoliduotu pagrindu prižiūrimų kredito įstaigų arba bankų grupių ir, atsižvelgiant į jų dydį, tikėtina, kad įsipareigojimų nevykdymo atveju joms būtų taikoma pertvarkymo procedūra.

Tas sumažintas tikslinis lygis negali būti mažesnis nei 0,5 % apdraustųjų indėlių sumos.

7. IGS turimi finansiniai ištekliai investuojami neprisiimant didelės rizikos ir užtikrinant pakankamą diversifikavimą.

8. Jeigu, indėliams tapus negrąžinamais, IGS turimų finansinių išteklių nepakanka indėlininkams priklausančioms sumoms grąžinti, IGS nariai moka specialius įnašus, neviršijančius 0,5 % jų apdraustųjų indėlių per kalendorinius metus. Išimtinėmis aplinkybėmis, sutikus kompetentingai valdžios institucijai, IGS gali reikalauti didesnių įnašų.

Kompetentinga valdžios institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti kredito įstaigos papildomų *ex-post* įnašų mokėjimą IGS, jei tų įnašų mokėjimas keltų pavojų kredito įstaigų likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, bet kredito įstaigos prašymu gali būti pratęstas. Pagal šią dalį atidėtas įnašas sumokamas, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus kredito įstaigos likvidumui ar mokumui.

9. Valstybės narės užtikrina, kad IGS turėtų atitinkamas alternatyvaus finansavimo struktūras, suteikiančias joms galimybę gauti trumpalaikį finansavimą toms IGS pateiktiems reikalavimams patenkinti.

10. Valstybės narės kasmet iki kovo 31 d. informuoja EBI apie apdraustųjų indėlių sumą atitinkamoje valstybėje narėje ir apie jų IGS turimų finansinių išteklių sumą praėjusių metų gruodžio 31 d.

11 straipsnis

Lėšų naudojimas

1. 10 straipsnyje nurodyti finansiniai ištekliai visų pirma naudojami indėlininkams priklausančioms sumoms grąžinti pagal šią direktyvą.

2. IGS finansiniai ištekliai naudojami siekiant finansuoti kredito įstaigų pertvarkymą vadovaujantis Direktyvos 2014/59/ES 109 straipsniu. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su IGS, nustato IGS išsipareigojimų sumą.

3. Valstybės narės gali leisti IGS naudoti turimus finansinius išteklius alternatyvioms priemonėms, kad būtų užkirstas kelias kredito įstaigos išsipareigojimų nevykdymui, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) pertvarkymo institucija nesiėmė pertvarkymo veiksmų pagal Direktyvos (ES) 2014/59/ES 32 straipsnį;
- b) IGS turi tinkamas alternatyvių priemonių atrankos bei įgyvendinimo ir susijusios rizikos stebėsenos sistemas ir procedūras;
- c) priemonių išlaidos neviršija išlaidų, IGS teisės aktų nustatytiems arba sutartiniams įgaliojimams įvykdyti;
- d) IGS alternatyvių priemonių naudojimas yra susietas su remiamai kredito įstaigai keliamomis sąlygomis, kurios apima bent jau griežtesnę stebėseną ir IGS tenkančias platesnes tikrinimo teises;
- e) IGS naudojamos alternatyvios priemonės yra susietos su remiamos kredito įstaigos išsipareigojimais, kuriais siekiama užtikrinti galimybę naudotis apdraustaisiais indėliais;
- f) kompetentingos valdžios institucijos įvertinime patvirtinama, kad dalyvaujanti kredito įstaiga yra pajėgi įmokėti specialiuosius įnašus pagal šio straipsnio 5 dalį.

Dėl priemonių ir kredito įstaigai keliamų sąlygų IGS konsultuojasi su pertvarkymo institucija ir kompetentinga valdžios institucija.

4. Tuo atveju, jei kompetentinga valdžios institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, mano, kad pertvarkymo pagal Direktyvos 2014/59/ES 27 straipsnio 1 dalį sąlygos yra tenkinamos, alternatyvios priemonės, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, netaikomos.

5. Jei turimi finansiniai ištekliai naudojami pagal šio straipsnio 3 dalį, dalyvujančios kredito įstaigos, prireikus mokėdamos specialius įnašus, nedelsdamos IGS suteikia alternatyvioms priemonėms naudojamus išteklius, kai:

- a) prireikia indėlininkams išmokėti indėlius, o IGS turimi finansiniai ištekliai sudaro mažiau nei du trečdalius tikslinio lygio;

b) turimi finansiniai ištekliai nesiekia 25 % tikslinio lygio.

6. Valstybės narės gali nuspręsti, kad turimi finansiniai ištekliai gali būti naudojami ir priemonėms, kuriomis siekiama išsaugoti indėlininkų galimybes naudotis apdraustaisiais indėliais (įskaitant turto ir įsipareigojimų perkėlimą ir indėlių portfelio vertės perkėlimą), finansuoti vykdančias nacionalines nemokumo procedūras, su sąlyga, kad IGS patiriamos išlaidos neviršytų kompensacijų apdraustiems indėlininkams grynosios sumos atitinkamoje kredito įstaigoje.

12 straipsnis

IGS tarpusavio skolinimasis

1. Valstybės narės gali leisti IGS savanoriškai skolinti kitoms IGS Sąjungoje, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) besiskolinanti IGS negali įvykdyti savo įsipareigojimų pagal 9 straipsnio 1 dalį dėl 10 straipsnyje nurodytų turimų finansinių išteklių stokos;
- b) besiskolinanti IGS pasinaudojo 10 straipsnio 8 dalyje nurodytais specialiais įnašais;
- c) besiskolinanti IGS prisiima teisinį įsipareigojimą, kad pasiskolintos lėšos bus panaudotos reikalavimams pagal 9 straipsnio 1 dalį apmokėti;
- d) besiskolinanti IGS tuo metu neturi įsipareigojimo grąžinti paskolą kitoms IGS pagal šį straipsnį;
- e) besiskolinanti IGS nurodo prašomą pinigų sumą;
- f) bendra paskolinta suma neviršija 0,5 % besiskolinančios IGS apdraustųjų indėlių;
- g) besiskolinanti IGS nedelsdama informuoja EBI ir nurodo priežastis, kodėl tenkinamos šioje dalyje išdėstytos sąlygos, bei prašomą pinigų sumą.

2. Paskolai taikomos šios sąlygos:

- a) besiskolinanti IGS grąžina paskolą per penkerius metus. Ji gali grąžinti paskolą metiniais mokėjimais. Palūkanos mokamos tik suėjus grąžinimo terminui;
- b) nustatyta palūkanų norma yra bent jau lygi Europos Centrinio Banko nustatytai ribinio skolinimosi galimybės normai kredito laikotarpiu;
- c) skolinanti IGS informuoja EBI apie pradinę palūkanų normą ir paskolos trukmę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad besiskolinančios IGS renkamų įnašų pakaktų pasiskolintai sumai grąžinti ir tiksliniam lygiui kuo greičiau atkurti.

13 straipsnis

Įnašų į IGS apskaičiavimas

1. 10 straipsnyje nurodyti įnašai į IGS grindžiami apdraustųjų indėlių suma ir atitinkamo nario patiriamos rizikos laipsniu.

Valstybės narės gali numatyti mažesnius įnašus mažos rizikos sektoriams, kuriuos reglamentuoja nacionalinė teisė.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad IUS nariai mokėtų mažesnius įnašus į IGS.

Valstybės narės gali leisti, kad centrinei įstaigai ir visoms centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamoms kredito įstaigoms, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, būtų bendrai taikomas rizikos koeficientas, konsoliduotai nustatytas tai centrinei įstaigai ir jos kontroliuojamoms įstaigoms.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad kredito įstaigos, neatsižvelgiant į jų apdraustųjų indėlių sumą, mokėtų minimalų įnašą.

2. IGS gali naudoti savus rizika grindžiamus metodus, skirtus rizika pagrįstiems jų narių įnašams nustatyti ir apskaičiuoti. Įnašai apskaičiuojami proporcingai pagal narių riziką, tinkamai įvertinus įvairių verslo modelių rizikos pobūdį. Taikant tuos metodus taip pat galima atsižvelgti į balanse nurodytą turtą ir rizikos rodiklius, pavyzdžiui, kapitalo pakankumą, turto kokybę ir likvidumą.

Kiekvieną metodą patvirtina kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija. Apie patvirtintus metodus informuojama EBI.

3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šios direktyvos taikymą, EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriose nustato įnašų į IGS apskaičiavimo metodus pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis.

Visų pirma nurodoma apskaičiavimo formulė, konkretūs rodikliai, narių rizikos klasės, konkrečioms rizikos klasėms priskiriamų rizikos koeficientų ribos ir kiti būtini elementai.

Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d., o po to – ne rečiau kaip kas penkerius metus EBI peržiūri šias gaires, remdamasi rizika grindžiamais arba alternatyviais pačios sistemos rizika grindžiamais metodais, kuriuos taiko IGS.

14 straipsnis

Bendradarbiavimas Sąjungoje

1. IGS apdraudžia kitose valstybėse narėse savo narių kredito įstaigų įsteigtų filialų indėlininkus.

2. Kitoje valstybėje narėje kredito įstaigų įsteigtų filialų indėlininkams indėlius buveinės valstybės narės IGS vardu grąžina priimančiosios valstybės narės IGS. Priimančiosios valstybės narės IGS grąžina indėlius laikydamosi buveinės valstybės narės IGS nurodymų. Priimančiosios valstybės narės IGS netenka atsakomybė dėl veiksmų, atliktų laikantis buveinės valstybės narės IGS nurodymų. Buveinės valstybės narės IGS suteikia reikiamą finansavimą iki išmokėjimo ir padengia priimančiosios valstybės narės IGS patirtas išlaidas.

Priimančiosios valstybės narės IGS taip pat teikia informaciją atitinkamiems indėlininkams buveinės valstybės narės IGS vardu ir turi teisę buveinės valstybės narės IGS vardu gauti korespondenciją iš tų indėlininkų.

3. Jei kredito įstaiga nebedalyvauja IGS ir prisijungia prie kitos IGS, įnašai, sumokėti per 12 mėnesių iki dalyvavimo pabaigos, išskyrus specialius įnašus pagal 10 straipsnio 8 dalį, perkeliami į kitą IGS. Ši nuostata netaikoma, jei kredito įstaiga buvo pašalinta iš IGS pagal 4 straipsnio 5 dalį.

Jei kredito įstaiga dalį veiklos perkelia į kitą valstybę narę ir dėl to ta veiklos dalis patenka į kitą IGS, tos kredito įstaigos įnašai, sumokėti per 12 mėnesių iki perkėlimo, išskyrus specialius įnašus pagal 10 straipsnio 8 dalį, perkeliama į kitą IGS proporcingai perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės IGS keistūsi 4 straipsnio 7 dalyje arba 4 straipsnio 8 ir 10 dalyse nurodyta informacija su priimančiose valstybėse narėse esančiomis IGS. Taikomi tame straipsnyje nustatyti apribojimai.

Jei kredito įstaiga ketina pereiti iš vienos IGS į kitą pagal šią direktyvą, ji apie tokį ketinimą praneša ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius. Per tą laikotarpį kredito įstaiga toliau privalo mokėti tiek *ex ante*, tiek *ex post* finansavimo įnašus savo pradinei IGS pagal 10 straipsnį.

5. Siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam bendradarbiavimui tarp IGS, visų pirma, kiek tai susiję su šiuo straipsniu ir 12 straipsniu, IGS arba atitinkamais atvejais paskirtos valdžios institucijos sudaro rašytinius bendradarbiavimo susitarimus. Tokiuose susitarimuose atsižvelgiama į 4 straipsnio 9 dalyje nustatytus reikalavimus.

Paskirta valdžios institucija praneša EBI apie tokius sudarytus susitarimus bei jų turinį, o EBI gali teikti nuomones dėl tokių susitarimų pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 34 straipsnį. Jeigu paskirtos valdžios institucijos arba IGS negali pasiekti susitarimo arba jeigu kyla ginčų dėl susitarimo aiškinimo, bet kuri iš šalių gali perduoti klausimą svarstyti EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, o EBI veikia laikydama si to straipsnio.

Tokių susitarimų nebuvimas nedaro poveikio indėlininkų reikalavimams pagal 9 straipsnio 1 dalį arba kredito įstaigų reikalavimams pagal šio straipsnio 3 dalį.

6. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos atitinkamos procedūros, kad IGS galėtų keisti informacija ir veiksmingai bendrauti su kitomis IGS, jose dalyvaujančiomis kredito įstaigomis, atitinkamomis toje pačioje jurisdikcijoje veikiančiomis kompetentingomis ir paskirtomis valdžios institucijomis ir atitinkamais atvejais kitomis agentūromis tarpvalstybiniu lygiu.

7. EBI, kompetentingos valdžios institucijos ir paskirtos valdžios institucijos tarpusavyje bendradarbiauja ir naudojami savo įgaliojimais pagal šios direktyvos nuostatas bei Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. informuoja Komisiją ir EBI apie savo paskirtos valdžios institucijos tapatybę.

8. Su IGS susijusios sisteminės rizikos analizės klausimais EBI bendradarbiauja su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.

15 straipsnis

Trečiojoje šalyje įsisteigusių kredito įstaigų filialai

1. Valstybės narės kontroliuoja, kad kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų, jų teritorijoje įsteigtų filialų indėlių apsauga būtų lygiavertė šioje direktyvoje nustatyta apsaugai.

Jei apsauga nėra lygiavertė, valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsnio 1 dalies, gali nustatyti, kad kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų, įsteigti filialai turi prisijungti prie jų teritorijoje veikiančios IGS.

Atlikdamos šios dalies pirmoje pastraipoje numatytą kontrolę, valstybės narės bent jau patikrina, kad indėlininkams būtų užtikrinta tokio pat dydžio draudimo suma ir apsaugos apimtys, kaip numatyta šioje direktyvoje.

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

2. Kiekvienas kredito įstaigos, turinčios pagrindinę buveinę už Sąjungos ribų ir nepriklausančios valstybėje narėje veikiančiai IGS, įsteigtas filialas pateikia visą svarbią informaciją apie to filialo galimų ir būsimų indėlininkų indėliams taikomą garantijų tvarką.

3. 2 dalyje nurodyta informacija nacionalinės teisės nustatytu būdu pateikiama kalba, dėl kurios indėlininkas ir kredito įstaiga susitarė atidarant sąskaitą, arba valstybės narės, kurioje yra įsteigtas filialas, valstybine kalba arba kalbomis; ši informacija turi būti aiški ir suprantama.

16 straipsnis

Informacija indėlininkams

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos esamiems ir būsimiems indėlininkams suteiktą informaciją, būtiną nustatyti IGS, kurios narės Sąjungoje yra įstaiga ir jos filialai. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos informuotų esamus ir būsimus indėlininkus apie atvejus, kuriais IGS apsauga netaikoma.

2. Prieš sudarant sutartį dėl indėlio priėmimo, indėlininkams pateikiama 1 dalyje nurodyta informacija. Jie patvirtina, kad gavo tokią informaciją. Tuo tikslu naudojama I priede pateikta forma.

3. Sąskaitų išrašuose indėlininkams patvirtinama, kad jų indėliai yra reikalavimus atitinkantys indėliai, įskaitant nuorodą į I priede pateiktą informacijos dokumentą. Informacijos dokumente nurodoma atitinkamos IGS interneto svetainė. I priede pateiktas informacijos dokumentas indėlininkui pateikiamas bent kartą per metus.

IGS interneto svetainėje pateikiama indėlininkams reikalinga informacija, visų pirma informacija, susijusi su nuostatomis dėl procedūros ir sąlygų, taikomų indėlių garantijoms, kaip nustatyta pagal šią direktyvą.

4. 1 dalyje numatyta informacija nacionalinės teisės nustatytu būdu pateikiama kalba, dėl kurios indėlininkas ir kredito įstaiga susitarė atidarant sąskaitą, arba valstybės narės, kurioje yra įsteigtas filialas, valstybine kalba arba kalbomis.

5. Valstybės narės apriboja 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos naudojimą reklamoje leisdamos tik nurodyti IGS, teikiančią garantiją reklamoje nurodytam produktui, ir pateikti papildomą informaciją, kurios reikalaujama pagal nacionalinę teisę.

Tokia informacija gali apimti faktinį IGS veikimo aprašymą, tačiau joje negali būti nuorodos į neribotą indėlių draudimą.

6. Susijungimo, patronuojamųjų įmonių reorganizavimo į filialus ar panašaus veiksmo atveju indėlininkai informuojami likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki operacijos įsiteisėjimo, nebent kompetentinga valdžios institucija dėl komercinės paslapties arba siekdama finansinio stabilumo leidžia taikyti trumpesnį terminą.

Nuo informavimo apie susijungimą, reorganizavimą arba panašią operaciją dienos indėlininkams suteikiamas trijų mėnesių laikotarpis savo reikalavimus atitinkantiems indėliams, įskaitant visas sukauptas palūkanas ir pelną, viršijančius 6 straipsnyje nustatytą apdraustą sumą, tačiau ne didesnius nei operacijos metu, nepatirdami jokių nuobaudų atsiimti arba perkelti į kitą kredito įstaigą.

7. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei kredito įstaiga pasitraukia arba pašalinama iš IGS, kredito įstaiga per vieną mėnesį apie tokį pasitraukimą arba pašalinimą informuotų savo indėlininkus.

8. Jei indėlininkas naudojasi internetine bankininkyste, informacija, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią direktyvą, gali būti perduodama elektroninėmis priemonėmis. Indėlininkui paprašius, informacija pateikiama popieriuje.

17 straipsnis

Veiklos leidimus turinčių kredito įstaigų sąrašas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos, pranešdamos EBI apie veiklos leidimus pagal Direktyvos 2013/36/ES 20 straipsnio 1 dalį, nurodytų, kurios IGS narė yra kiekviena kredito įstaiga.
2. Skelbdama ir atnaujindama veiklos leidimus turinčių kredito įstaigų sąrašą pagal Direktyvos 2013/36/ES 20 straipsnio 2 dalį, EBI nurodo, kurios IGS narė yra kiekviena kredito įstaiga.

18 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 7 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 7 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 6 straipsnio 7 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

19 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Tais atvejais, kai, perkėlus šią direktyvą arba Direktyvą 2009/14/EB į nacionalinę teisę, tam tikri indėliai arba tam tikrų kategorijų indėliai arba kitos priemonės nebėra apdrausti arba yra tik iš dalies apdrausti IGS, valstybės narės gali leisti, kad indėliai ir kitos priemonės, kurių pradinis terminas yra nustatytas, būtų apdrausti iki jų pradinio termino, jeigu indėliai buvo įnešti arba priemonės buvo išleistos prieš 2014 m. liepos 2 d.
2. Valstybės narės užtikrina, kad indėlininkai būtų informuojami apie indėlius arba indėlių kategorijas ar kitas priemones, kurie nuo 2015 m. liepos 3 d. nebebus apdrausti IGS.
3. Iki tol, kol bus pirmą kartą pasiektas tikslinis lygis, valstybės narės gali taikyti 11 straipsnio 5 dalyje nurodytas ribas turimų finansinių išteklių atžvilgiu.
4. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 dalies, valstybės narės, kurios 2008 m. sausio 1 d. buvo numačiusios nuo 100 000 EUR iki 300 000 EUR dydžio draudimo sumą, gali tą didesnę draudimo sumą vėl taikyti iki 2018 m. gruodžio 31 d. Tokiu atveju tikslinis finansinių išteklių lygis ir kredito įstaigų įnašai atitinkamai pakoreguojami.
5. Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir atitinkamu atveju pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto ir išdėsto, kaip Sąjungoje veikiančios IGS galėtų bendradarbiauti per Europos sistemą, kad užkirstų kelią vykdam tarpvalstybinę veiklą kylančiais rizikai ir nuo šios rizikos apsaugotų indėlius.

6. Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. Komisija, padedama EBI, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo pažangos ataskaitą. Toje ataskaitoje visų pirma turėtų būti įvertinta:

- a) tikslinis lygis, nustatomas remiantis apdraustaisiais indėliais, kartu su nustatytos procentinės dalies tinkamumo įvertinimu, atsižvelgiant į ankstesnius kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atvejus Sąjungoje;
- b) pagal 11 straipsnio 3 dalį naudojamų alternatyvių priemonių poveikis indėlininkų apsaugai ir suderinamumas su tvarkingo likvidavimo procedūromis bankų sektoriuje;
- c) poveikis bankininkystės modelių įvairovei;
- d) dabartinės indėlininkams taikomos draudimo sumos tinkamumas ir
- e) ar šioje pastraipoje nurodyti klausimai buvo sprendžiami tokiu būdu, kad būtų išlaikyta indėlininkų apsauga.

Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl apskaičiavimo modelių ir jų tinkamumo atsižvelgiant į narių komercinę riziką. Teikdama ataskaitą EBI tinkamai atsižvelgia į įvairių verslo modelių rizikos pobūdį.

20 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi 1–4 straipsnių, 5 straipsnio 1 dalies d–k punktų, 5 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, 6 straipsnio 2–7 dalių, 7 straipsnio 4–9 dalių, 8 straipsnio 1, 2, 3, 5, 6, 7 ir 9 dalių, 9 straipsnio 2 ir 3 dalių, 10–16 straipsnių, 18 ir 19 straipsnių ir I priedo ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 8 straipsnio 4 dalies būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. gegužės 31 d.

Jei, atlikusios išsamų nagrinėjimą, atitinkamos valdžios institucijos nustato, kad IGS ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. dar negali laikytis 13 straipsnio, užtikrinama, kad atitinkami įstatymai ir kiti teisės aktai įsigaliojusių ne vėliau kaip 2016 m. gegužės 31 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios šia direktyva panaikinamos, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

21 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 94/19/EB su pakeitimais, padarytais II priede išvardytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2019 m. liepos 4 d. nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su II priede nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai, 6 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 8 straipsnio 8 dalis, 9 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis taikomi nuo 2015 m. liepos 4 d.

23 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

INFORMACIJOS INDĒLININKAMS FORMA

Pagrindinė informacija apie indėlio apsaugą

[[rašyti kredito įstaigos pavadinimą] laikomi indėliai apsaugoti:	[[rašyti atitinkamos IGS pavadinimą] ⁽¹⁾
Apsaugos riba:	100 000 EUR vienam indėlininkui vienai kredito įstaigai ⁽²⁾ [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] [jei taikytina:] Jūsų kredito įstaigai priklauso šie prekės ženklai: [[rašyti visus prekės ženklus, kuriais naudojama pagal tą pačią licenciją]
Jei turite daugiau indėlių toje pačioje kredito įstaigoje:	Visi jūsų indėliai, laikomi toje pačioje kredito įstaigoje, sumuojami ir bendrai sumai taikoma 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] riba ⁽²⁾
Jei turite bendrą sąskaitą su kitu (-ais) asmeniu (-imis):	100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] riba atskirai taikoma kiekvienam indėlininkui ⁽³⁾
Išmokėjimo terminas, jei įstaiga nevykdo įsipareigojimų:	7 darbo dienos ⁽⁴⁾ [jei taikytina, įrašyti kitą terminą]
Išmokėjimo valiuta:	euro [jei taikytina, įrašyti kitą valiutą]
Kontaktiniai duomenys:	[[rašyti atitinkamos IGS kontaktinius duomenis (adresą, telefono Nr., el. pašto adresą ir kt.)]
Daugiau informacijos:	[[rašyti atitinkamos IGS interneto svetainės adresą]
Indėlininko gavimo patvirtinimas:	

Papildoma informacija (pateikiama visa toliau nurodyta informacija arba jos dalis)

⁽¹⁾ Už jūsų indėlio apsaugą atsakinga sistema

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas sutartinėje sistemoje, kuri oficialiai pripažinta kaip Indėlių garantavimo sistema. Jei jūsų kredito įstaiga taptų nemoki, jūsų indėliai būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų kredito įstaiga priklauso institucinei užtikrinimo sistemai, kuri oficialiai pripažinta kaip Indėlių garantavimo sistema. Tai reiškia, kad visos įstaigos, kurios yra šios sistemos narės, remia viena kitą, kad išvengtų nemokumo. Nemokumo atveju jūsų indėliai būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas teisės aktų numatytoje Indėlių garantavimo sistemoje ir sutartinėje Indėlių garantavimo sistemoje. Jei jūsų kredito įstaiga taptų nemoki, jūsų indėliai bet kuriuo atveju būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas pagal teisės aktų numatytą Indėlių garantavimo sistemą. Be to, jūsų kredito įstaiga priklauso institucinei užtikrinimo sistemai, kurioje visi nariai vienas kitą remia, kad išvengtų nemokumo. Nemokumo atveju IGS grąžintų jūsų indėlius neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

⁽²⁾ Bendra apsaugos riba:

Jei indėlis negrąžinamas, nes kredito įstaiga nėra pajėgi įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų, indėlininkams indėlius grąžina Indėlių garantavimo sistema. Didžiausia grąžinama suma yra 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] vienai kredito įstaigai. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti draudimo sumą, visi toje pačioje kredito įstaigoje laikomi indėliai yra susumuojami. Pavyzdžiui, jeigu indėlininkas turi taupomąją sąskaitą, kurioje yra 90 000 EUR, ir einamąją sąskaitą, kurioje yra 20 000 EUR, jam bus grąžinta tik 100 000 EUR.

[tik kai taikytina:] Šis metodas bus taikomas ir tuo atveju, jei kredito įstaiga vykdo veiklą naudodama skirtingus prekės ženklus. [[rašyti kredito įstaigos, kurioje yra sąskaita, pavadinimą] taip pat vykdo veiklą naudodama (-s) šiuos prekės ženklus: [[rašyti visus kitus tos pačios kredito įstaigos naudojamus prekės ženklus]. Tai reiškia, kad visų indėlių, siejamų su vienu ar daugiau iš šių prekės ženklų, bendra draudimo suma yra 100 000 EUR.

(³) Bendrų sąskaitų apsaugos riba

Bendrų sąskaitų atveju 100 000 EUR riba taikoma kiekvienam indėlininkui.

[tik kai taikytina:] Tačiau indėliai, esantys sąskaitoje, kuria naudotis teisę turi du ar daugiau asmenų, kurie yra verslo partnerystės, asociacijos ar panašaus pobūdžio juridinio asmens teisių neturinčios grupės nariai, yra sumuojami ir skaičiuojant 100 000 EUR [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] ribą laikomi vieno indėlininko įneštu indėliu.

Tam tikrais atvejais [įrašyti nacionalinės teisės nustatytus atvejus] indėliai apsaugomi didesne nei 100 000 EUR suma [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR]. Daugiau informacijos galima rasti [įrašyti atitinkamos IGS interneto svetainės adresą].

(⁴) Išmokėjimas [bus patikslinta]

Atsakinga Indėlių garantavimo sistema yra [įrašyti pavadinimą ir adresą, telefono Nr., el. pašto adresą ir interneto svetainės adresą]. Ji grąžins jūsų indėlius (iki 100 000 EUR [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR]) ne vėliau kaip per [įrašyti nacionalinės teisės nustatytą grąžinimo terminą], o nuo [2023 m. gruodžio 31 d.] – ne vėliau kaip per [7 darbo dienas].

[įrašyti informaciją apie neatidėliotinus/tarpinius mokėjimus tuo atveju, jei mokėtinos (-ų) sumos (-ų) neįmanoma grąžinti per 7 darbo dienas.]

Jeigu per šiuos terminus indėlis jums nebuvo grąžintas, turėtumėte susisiekti su Indėlių garantavimo sistema, nes po tam tikro laiko gali būti nebeleidžiama pareikšti reikalavimo dėl indėlio grąžinimo. Daugiau informacijos galima rasti [įrašyti atsakingos IGS interneto svetainės adresą].

Kita svarbi informacija

Apskritai visi mažmeniniai indėlininkai ir įmonės yra apdrausti Indėlių garantavimo sistemoje. Tam tikriems indėliams taikomos išimties yra nurodytos atsakingos Indėlių garantavimo sistemos interneto svetainėje. Paprašyta jūsų kredito įstaiga taip pat informuos jus, ar tam tikri produktai yra apdrausti. Jei indėliai apdrausti, kredito įstaiga tai patvirtina ir sąskaitos išrašė.

II PRIEDAS

A DALIS

Panaikintos direktyvos su vėlesniais pakeitimais (nurodytos 21 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai (nurodyti 21 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas
94/19/EB	1995 7 1
2009/14/EB	2009 6 30
2009/14/EB (Direktyvos 94/19/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/14/EB, 1 straipsnio 3 punkto i papunkčio antra pastraipa, 7 straipsnio 1a ir 3 dalys ir 10 straipsnio 1 dalis)	2010 12 31

III PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Direktyva 94/19/EB	Direktyva 2009/14/EB	Ši direktyva
—	—	1 straipsnis
		2 straipsnio 1 dalies 1 punktas
1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalies 3 punktas
		2 straipsnio 1 dalies 4 punktas
1 straipsnio 2 dalis		2 straipsnio 1 dalies 7 punktas
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies 8 punktas
1 straipsnio 4 dalis		2 straipsnio 1 dalies 9 punktas
1 straipsnio 5 dalis		2 straipsnio 1 dalies 10 punktas
		2 straipsnio 1 dalies 11–18 punktai
		2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 3 dalis
		3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 1 dalis
		4 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 5 ir 6 dalys
		4 straipsnio 9 dalis
		4 straipsnio 10 ir 11 dalys
2 straipsnis		5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 1 punktas		5 straipsnio 1 dalies d punktas
		5 straipsnio 1 dalies e punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 10 punktas		5 straipsnio 1 dalies f punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 2 punktas		5 straipsnio 1 dalies g punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 5 punktas		5 straipsnio 1 dalies h punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 6 punktas		5 straipsnio 1 dalies i punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 3 ir 4 punktai		5 straipsnio 1 dalies j punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 12 punktas		5 straipsnio 1 dalies k punktas

Direktyva 94/19/EB	Direktyva 2009/14/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 3 dalies a punktas	6 straipsnio 1 dalis 6 straipsnio 2 ir 3 dalys 6 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 5 dalis	1 straipsnio 3 dalies a punktas	6 straipsnio 5 dalis 6 straipsnio 6 dalis
8 straipsnis	1 straipsnio 3 dalies d punktas	6 straipsnio 7 dalis 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys 7 straipsnio 4–9 dalys
10 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 6 dalies a punktas	8 straipsnio 1 dalis 8 straipsnio 2–6 dalys
10 straipsnio 4 dalis		8 straipsnio 7 dalis
10 straipsnio 5 dalis		8 straipsnio 8 dalis 8 straipsnio 9 dalis
7 straipsnio 6 dalis		9 straipsnio 1 dalis
11 straipsnis		9 straipsnio 2 dalis 9 straipsnio 3 dalis 10–13 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis		14 straipsnio 1 dalis 14 straipsnio 2–8 dalys
6 straipsnis		15 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 2 dalis		16 straipsnio 4 dalis 16 straipsnio 5 dalis
13 straipsnis	1 straipsnio 4 dalis	17 straipsnis 18 straipsnis